Informační občasník obce Benešov nad Černou Únor 2019

GRATULUJEME:

Kropáček Vojtěch
Fejtek Jan
Dudová Drahoslava
Stiskala František
Bísková Růžena
Opelka Robert
Kodet Jaroslav

Přejeme hodně zdraví a štěstí do dalších let.

Připravované akce:

7.2. Malše - beseda o knize
20.2. Posezení v klubu seniorů
22.2. XII. Reprezentační ples obce
28.2. Cestovatelské promítání - GRUZIE
2.3. Staročeská koleda

Více na plakátech k akcím.

Upozornění
Upozorňujeme občany na povinnost zaplatit poplatky za odvoz odpadu do konce března 2019.
Za psy je splatnost poplatku do 15.2.2019. (Při platbě za psa dostane každý chovatel balíček sáčků na psí exkrementy.)

OÚ

OZNÁMENÍ

Myslivecký ples 9.2.2019 v Rychnově u Nových Hradů je zrušen !!!

Vážení spoluobčané,
vstupujeme do druhého měsíce nového roku a jsme opět ve spěchu. Z práce do práce… i doma nás vždy čeká koloběh činností, a než se člověk naděje, je tu večer… a pak zase ráno a den běží opět jako ten předešlý. Někdy tohle všechno způsobí, že jsme najednou bez energie, bez nálady. Zima, která nás potrápí nejen mrazy, ale také delší tmou, na nás nemá zrovna dobrý vliv. Ráno odcházíme za tmy a téměř za tmy se někteří vracíme domů. Někdy z ní není úniku, není na nic čas a ani nálada.
I země musí odpočívat, aby znovu vydala plody. My se to musíme pracně učit. Chce to se jen zastavit. Někdy stačí druhému uvařit čaj a chvíli s ním posedět, aby věděl, že není na všechno sám. Ale není třeba jen bědovat, zima má i své pozitivní stránky a své krásy. Ti, kteří si najdou čas, mohou vyrazit na lyže a děti mohou sáňkovat. Snad nám také letošní velké množství sněhu přinese víc vody pro tento rok.
Pro obec měsíc leden přinesl možnosti pro podávání dotací z nabídky krajských dotačních programů. Bylo tedy nutné připravit spoustu podkladů. Opětovně byla podána žádost o dotaci na některé náklady a výdaje Masopustu. Záměrem obce je udržovat a podporovat tradici trvající téměř 70 let v co nejvíce dochované podobě u obou koled. Podporovat aktivitu účastníků akce, zájem občanů a inspirovat a vychovávat děti a mládež.
Z pohledu propagace kraje v rámci Destinační společnosti Novohradsko-Doudlebsko, především naší obce a Novohradských hor, opět naše obec podává žádost na kulturní akci Horalské hry v Novohradských horách. Jedná se o naprosto ojedinělý projekt, který se u nás uskutečnil poprvé v loňském roce. Svou specifičností přivedl i nové návštěvníky, s čímž je nepochybně spojen i ekonomický přínos pro subjekty cestovního ruchu.

Hlavním záměrem, vzhledem k charakteru akce, je rozšíření kulturní nabídky obce, celé destinace Novohradsko-Doudlebsko a Jihočeského kraje pro své občany, stejně tak pro širokou a pestrou škálu návštěvníků i účastníků, kteří s komunitou příznivců Horalských her navštěvují akce po celé ČR.Z programu Investiční dotace pro jednotky SDH byla podána žádost na výměnu sekčních vrat na budově hasičské zbrojnice. Vzhledem k četnosti výjezdů došlo k opotřebení materiálu a došlo k omezení funkčnosti vrat. Záměrem je zvýšit akceschopnost jednotky při zásazích pro ochranu zdraví, osob a majetku. Z Programů Ministerstva pro místní rozvoj připravujeme žádost o vybudování přístřešku pro volnočasové aktivity na hasičském hřišti. Dále se připravují podklady pro žádost na komunikaci Děkanské Skaliny - Soběnov včetně sjezdů a propustků, jedná se kompletní rekonstrukci rozšíření komunikace odvodnění a položení nového povrchu. Z programu pro záchranu kulturních nemovitých památek se připravuje rekonstrukce hřbitovní zdi v Kuří a údržba pozemku. Po celý rok se budou využívat možnosti i ostatních dotačních titulů na připravované akce, které byly schváleny zastupitelstvem obce pro letošní rok.
Dokončují se práce na projektu budovy čp. 128 se záměrem vytvoření multifunkčního zázemí. Bude nutné vyřídit územní a stavební povolení. Již v současné době se vedou jednání se zástupci ministerstev o možné dotaci.
Připravuje se další etapa rekonstrukce náměstí a dalších komunikací, parkovacích míst a chodníků.
V současné době se pracuje na uzávěrkách a inventarizacích za rok 2018 jak na obci, tak v základní a mateřské škole. Jako každý rok obec čekají další kontroly z krajského úřadu, ministerstev a jiných institucí. Neustále se zvyšují nároky na vedení účetnictví a na celkovou práci na obcích, vyvíjejí se programy pro možné zpracování náročnějších a náročnějších požadavků ze stran nadřízených orgánů a ministerstev. I z hlediska zpracování žádostí dotací jsou neustále kladeny vysoké nároky a je třeba se ustavičně vzdělávat, abychom se přizpůsobili dnešním standardům. Snažíme se i o modernizaci služeb a zpřístupnění co nejvíce informací občanovi. Někdy jsou různá nařízení pro občany spíše komplikací, nikoliv však naší vinou.

„Společné dílo znamená vždycky víc než jakýkoli sólo podnik, pokud spolu jen nesoutěžíme.“ Vojtěch Kodet

Veronika Zemanová Korchová

Dobrý Pastýř

Před deseti lety k nám do farnosti přišel mladý kněz R. D. Marcin Dawid Želazny. Měl bezesporu nelehký úkol - sloužit pro farníky v pohraničních obcích, které byly po odsunu původního německého obyvatelstva dosídleny reemigranty, Slováky z Rumunska s velmi tvrdou mentalitou. Jedni si s sebou víru vzali a druzí si ji přinesli.

V této oblasti se v době totality kladl důraz na to, aby věřících bylo co nejméně. Pokud možno, tak aby tady v nejlepším případě nebyl žádný. Starší si svou víru drželi, ale mladí se již odkláněli a dost často se za své rodiče a prarodiče styděli, že chodí do kostela. Přesto v době totality byl náš kostel zaplněn, že si pomalu nebylo kam sednout či stoupnout. Přišla svoboda a ejhle, věřících v kostele ubývá a ubývá.
K našemu překvapení mladý kněz přistupuje ke svému poslání velmi zodpovědně, navíc s láskou a přísností. Vždy ví, co v kterou chvíli říci, co udělat a jak zaujmout. A to vše, aby v nás neustále probouzel víru a lásku k Bohu. Neustále nás nabádá k tomu, že rodina je to nejdůležitější. Jeho moudrý přístup k dětem a rodinám přináší to, že se lidé k sobě lépe chovají a ctí jeden druhého. Až neuvěřitelné na tak mladého člověka, ale zřejmě je to dobrá výchova v rodině a úcta k rodičům, to byla pravá zkušenost.
A opravdová víra a láska k Bohu. Měl veliký dar vytvářet společenství lidí, například slavnostními církevními akcemi nebo zájezdy na poutní místa. Především však vytvářel společenství farní rodiny v každém kostele a v každé farnosti, ve kterých byl ustanoven. Jeho kázání zasahovala do srdce každého věřícího i nevěřícího. Kostely se začaly radovat a jejich obsazenost se při mších navyšovala. Radovali jsme se i my, lidé, kteří se stále modlili za nové farníky. To vše byla zásluha kněze Marcina, který když vstoupil do kostela, všechny zalila radost a láska. Rozzářilo se i srdce Ježíšovo, které neustále vyvyšoval.
Na půlnoční mši se v zákristii usmíval a povzbuzoval nás k radosti. To jsem ho viděla naposled. Za čtyři dny mi zazvonil telefon a bylo mi oznámeno, že zemřel. Nemohla jsem tomu uvěřit. Ač jsem nemohla pro smutek a slzy mluvit, nezbylo mi, než v naší farnosti tuto smutnou a bolestnou zprávu oznámit. Volala jsem kostelníkovi, abychom mu zazvonili a společně se za něj pomodlili.

Když jsem vstoupila do kostela, tak jsem se dívala k oltáři a myšlenky mi přelétaly sem a tam, ale hlavně jsem se nemohla smířit s tím, že už před nás nepředstoupí, nepromluví k nám a nezazpívá... Smutek, zmatek a večer rozhovor s Bohem „proč“???
Ale Bůh je jediný, který zná odpověď. Já vím jen jedno, že poselství, které nám Marcin zanechal, to semeno, které v našich srdcích zaséval, je třeba posilovat a zalévat a nezapomínat na vše, co nám ve svých poselstvích chtěl říci. Jeho působnost v naší farnosti v Benešově nad Černou byla i velká pomoc pro mou funkci starostky. Práce s lidmi není jednoduchá, především pak, když má zlo tak velkou sílu. Občas i Marcina ledacos trápilo, ale nikdy se nedokázal na nikoho zlobit, vždy vše svěřoval Bohu a nabádal nás k modlitbám právě za ty, kteří nevěří a svými činy způsobují bolest.
Bude nám Marcin moc chybět, ale nezbývá nám než se modlit za nová kněžství, protože kněží je u nás nedostatek, a aby naše farnosti nezůstaly opuštěné. Marcin nám bude neustálým přímluvcem v nebi.
Marcine, za vše Ti děkujeme, byl jsi opravdu dobrý pastýř.

Veronika Zemanová Korchová

Ze ZŠ a MŠ Benešov nad Černou

RODOKMENY
Snad každý člověk někdy v životě dospěje k okamžiku, kdy se začne zajímat, odkud pochází, kde jsou jeho kořeny, jak se jmenovali jeho předkové, kým byli, jak žili...
A protože v poslední době není příliš časté, aby si spolu děti, rodiče a prarodiče sedli pohromadě a popovídali si, dostali žáci 6. a 7. třídy v rámci dějepisu za úkol, aby si o svých předcích společně doma promluvili a zkusili si sestavit rodinný rodokmen. Děti také pátraly po původu svých předků a ptaly se po nevšedních příbězích z rodinných kronik. Protože obyvatelstvo Benešovska má velmi různorodý, pestrý a zajímavý původ sahající mnohdy do zahraničí, nebyla o takové příběhy nouze, stejně jako o mnohá překvapení a úsměvné situace, když někteří žáci zjistili, že jsou mezi sebou příbuzní, aniž by o tom dříve věděli. Někdy jsou takové rodokmeny pěkný propletenec!
Za největší přínos však považuji to, že se rodina sešla chvíli pohromadě nad společným úkolem a i babičky a dědečkové si jistě rádi zavzpomínali na staré časy, což bylo pro všechny zajímavé a poučné.
A nyní pár řádků z rodinných kronik:

Mého dědu jsem nikdy nepoznala, protože zemřel dost mladý ve věku čtyřiceti osmi let. To bylo v roce 1961. Po vyučení kolářem pracoval na rodném statku. Vojenskou službu děda nastoupil k ženijnímu praporu. Ke konci vojenské služby, když měl odejít do civilu, zemřel první československý prezident T.G. Masaryk. Můj děda byl pro svou vysokou, atletickou postavu vybrán s několika dalšími vojáky jako čestná stráž a doprovod u rakve prezidenta na jeho poslední cestě. Na tuto událost s hrdostí vzpomínal.
Za války byl děda nasazen na nucené práce k německému sedlákovi, kde zažil hlad a špatné zacházení. Byl také výborný muzikant, hrál na housle a akordeon. Když jednou hrál na svatbě svého kamaráda, seznámil se tam se svou životní láskou – mojí babičkou. Ta se po jeho smrti už nikdy nevdala, i když jí bylo teprve čtyřicet let. Z vyprávění příbuzných vím, že děda s babičkou byli moc hodní lidé.

M.D., 6. třída

Moje babička Věroslava pocházela z Českých Budějovic. Bydlela v Rožnově. Dříve se nechodilo na diskotéky, ale na odpolední čaje. Na takovouto zábavu šla babička se svými kamarádkami. Pěkně se oblékla a už se těšila na příjemné posezení při hudbě. Děvčata si povídala a smála se. Vtom si všimla, že do místnosti vstoupila parta vojáků. Navzájem po sobě pokukovali a pak se mladí vojáci osmělili a šli děvčata oslovit. Také si s nimi zatančili. S mojí babičkou tančil modrooký blonďák ze Slovenska, který v Českých Budějovicích sloužil základní vojenskou službu. Povídali si spolu dlouho, až se do sebe zakoukali. Mladý voják mou babičku doprovodil domů a domluvili si další schůzku. A tak začal vztah mezi mou babičkou a dědečkem, který završili svatbou. Prožili spolu dlouhá léta, než dědeček zemřel. Vše o nich vím jen z vypravování své mamky. Velmi mě mrzí, že jsem neměl možnost poznat ani jednoho z nich.

M. P., 6. třída

Z vyprávění mých babiček vím, že naše kořeny sahají až k rumunským Slovákům.
Naši předkové pocházeli ze Slovenska. V době krize šli za prací do pustého Rumunska, kde těžce pracovali v lesích. Založili osady slovenských rodů. Po válce v roce 1946 na výzvu československého státu se do opuštěných oblastí pohraničí začali stěhovat rumunští Slováci. Dostali zde usedlosti a pozemky po odsunutých Němcích. Byli zvyklí hospodařit.
Mezi nimi byli i rodiče mých babiček. Vesnice, kde se mí prapraroditče narodili, se jmenuje Valea Urgurului – nyní Gemelčička. Moje babička chtěla vidět místo, kde se její maminka narodila, a tak se v roce 2016 do Rumunska i s dědou vydala. V kronice na Gemelčičce dohledala údaje o své mamince i tatínkovi. Splnila si tím přání.
Díky možnosti cestovat a poznávat své kořeny se jednou za dva roky v Benešově nad Černou koná setkání s našimi krajany z Rumunska. Je to u muziky a tradičních jídel.

V . M., 7. třída
Martina Kölblová

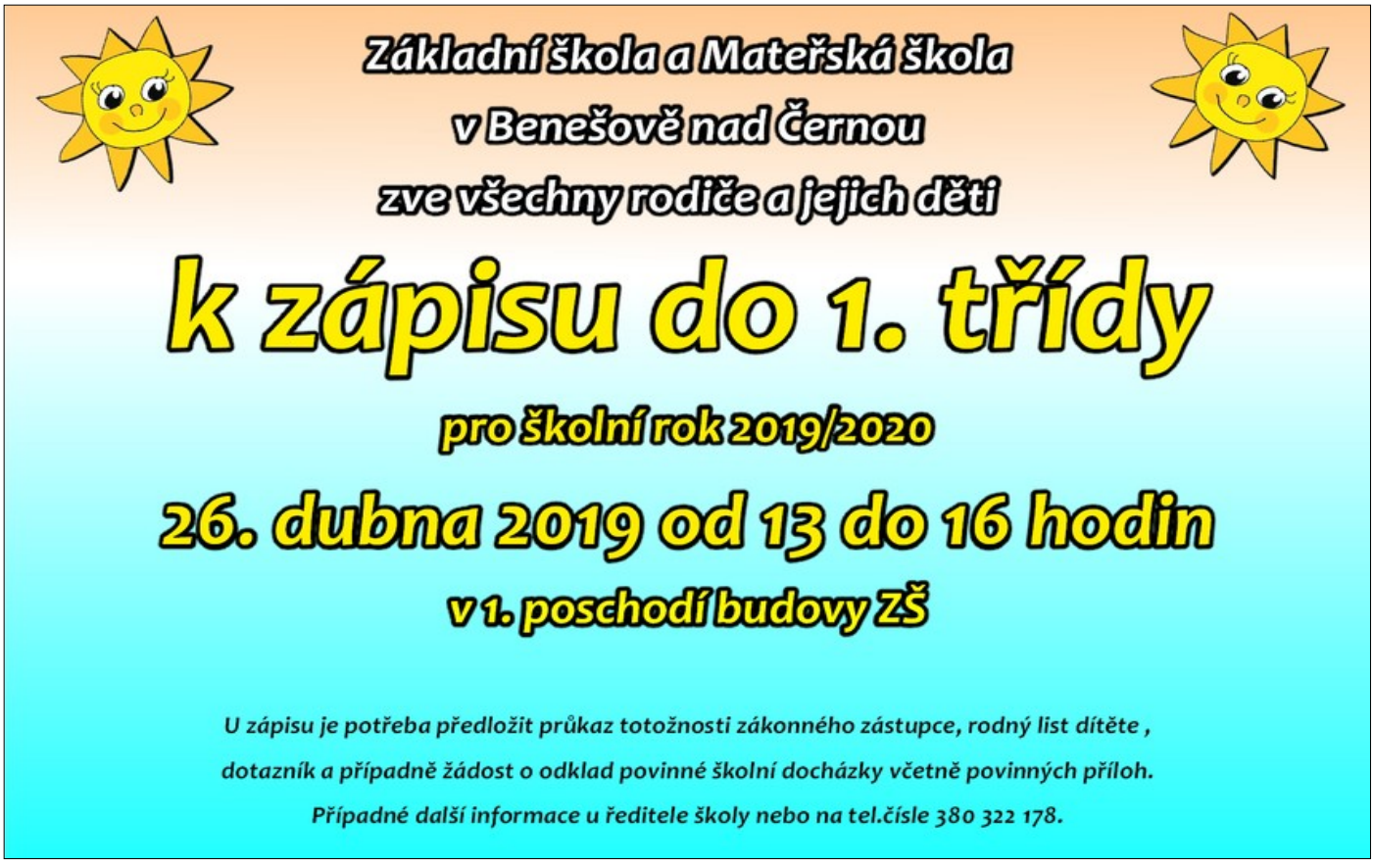

Z knihovny

Knižní novinky:

Kavárna v Kodani, Julie Caplinová: Vtipný příběh o lásce, štěstí a cestování, který vás chytne od první stránky! Popadněte teplou deku, hrnek horké čokolády a začtěte se… Úspěšná manažerka Kate má přesně takový život, jaký si vysnila. Pracuje pro jednu z nejlepších PR agentur v rušném Londýně, je úspěšná, okouzlující a její přítel je tak… skvělý. Dokud jí tento skvělý přítel neukradne nápady, díky nimž je povýšen místo ní. Kate by ráda všem dokázala, že není tak mladá a nezkušená, jak si všichni myslí. Získat jako nového klienta velkého prodejce dánských bytových doplňků a nábytku je její šance. Protože práce je pro ni vším. Proto musí absolvovat cestu do Kodaně. Co se zprvu zdá jako otravný PR výlet pro hrstku ještě otravnějších novinářů, jehož jediným účelem je získání zakázky pro Kate, se nakonec změní v cestu, která všem účastníkům změní životy. Během poznávání krás Kodaně a dánského přístupu k životu poznávají novináři i Kate sami sebe. A nakonec se ukáže, že všichni získali mnohem víc než jen námět na články nebo pracovní příležitost.

Ostrov kamélií, Tabea Bachová: Zdá se, že Sylvie dosáhla všeho, ale ve svém životě plném práce a ve zdánlivě dokonalém manželství přesto není šťastná. Když zdědí ostrov kamélií v Bretani, dá Mnichovu sbohem. Ale Sylviin obchodně zdatný manžel už ostrov nabídl k prodeji. Proto není radno zmiňovat se v zahradním království kamélií o neznámé dědičce. V zajetí kouzla ostrova a dojatá srdečností zdejších lidí Sylvie svou identitu neprozradí. Když se pak zamiluje do Maëla, který pracuje na ostrově jako zahradník, situace se pořádně zkomplikuje…

Mlčenlivé ženy, Kerry Fisherová: Emocionální rodinný thriller s potenciálem udržet čtenáře vzhůru celou noc… Dvě ženy, Maggie a Lara, spolu zdánlivě nemají skoro nic společného. Svedla je dohromady rodinná pouta: obě jsou druhými manželkami dvou okouzlujících bratrů, Massima a Nica. Lařin život s Massimem se jeví jako idylický, ale pod povrchem skrývá tajemství, které by zničilo rodinu, její pověst i jejího syna. Maggie naopak s Nicovou špinavou minulostí žije od začátku a je s ní smířená – dokud neobjeví nový střípek pravdy, který vše postaví na hlavu.

Život před sebou, Romain Gary: Malý Momo, arabský sirotek a pořádný uličník, žije spolu s dalšími opuštěnými dětmi u paní Růženky, vysloužilé židovské prostitutky, v pařížské imigrantské čtvrti Belleville. Na svých toulkách pařížskými ulicemi, při snaze sehnat si nějakou obživu, se Momo setkává s pestrou směsicí lidí, z nichž někteří jsou hodní, a jiní zase tak docela ne... Od roku 1975, kdy tento román poprvé vyšel, si získává srdce čtenářů drsným humanismem, pochopením pro těžkosti, ale i radosti a vnitřní sílu lidí, s nimiž se život rozhodně nemazlil.

Od hasičů

Ještě nezačal pořádně rok 2019 a pro nás hasiče už připravil plno práce. Díky sněhové nadílce, kterou nám příroda zase po letech nadělila, jsme jako jednotka zasahovali již desetkrát. Devět zásahů zapříčinily popadané stromy a větve na komunikacích, a to hlavně směr Benešov - Černé Údolí až po Pohoří na Šumavě a směr Kuří-Lužnice. Jeden z těchto deseti výjezdů byl k požáru komína v osadě Klení. Naštěstí nedošlo k újmě na zdraví ani žádné majetkové škodě.

velitel výjezdové jednotky Petr Korch

Soutěž

Z minulého čísla: Správná odpověď - světla - kryt se zářivkami
Jedinou výherkyní je tentokrát paní **Jitka Maleninská**.

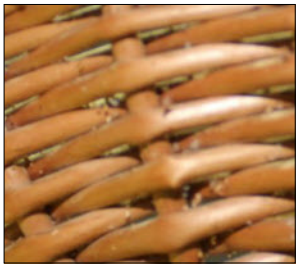

Gratulujeme a máme tu další obrázek. Poznáte, co je na něm?
Odpovědi posílejte na knihovna@benesovnc.cz nebo na tel 727 814 457 do 20.2. 2019.
Ze správných odpovědí vylosujeme tři výherce, na které čeká malá odměna.

Růžena Lepšová

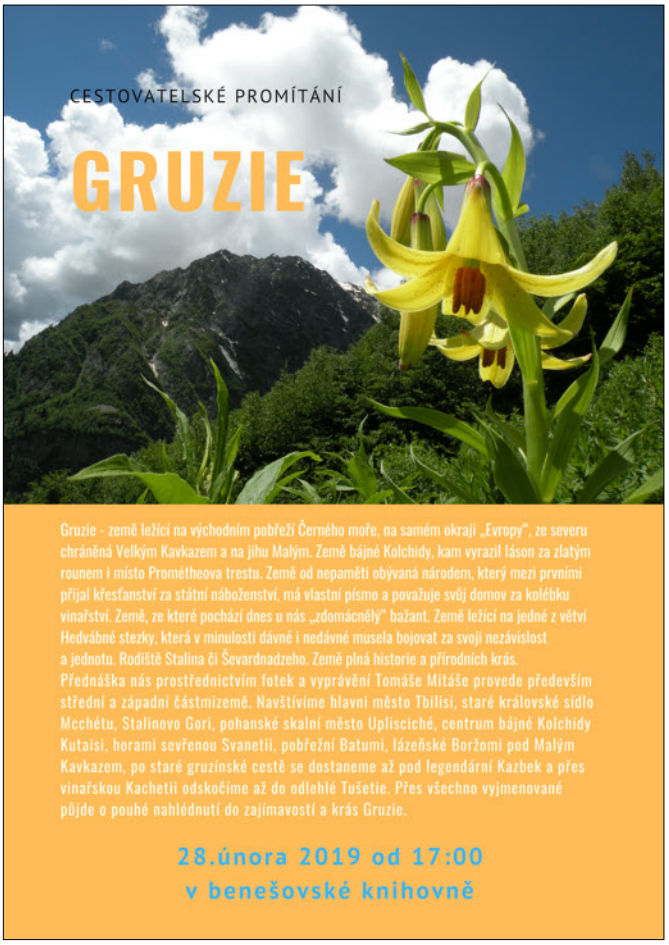

Okénko do historie

Z historie školství na Benešovsku – Malotřídní škola v Klení

Dnes osada Benešova nad Černou, do roku 1960 samostatná obec. Před válkou zde působila jednotřídka s německým vyučovacím jazykem a např. v roce 1927 měla 44 žáků.
Po válce zahájila národní škola v Klení vyučování 3.9.1945 s 85 dětmi. Jedno dítě bylo české národnosti, ostatní byly Němci. Správcem školy byl jmenován Stanislav Zeman.
Po odsunu zůstalo ve škole 16 dětí, školní rok 1946/47 zahájilo 17 dětí.

Významnými učiteli této školy byli Josef Hák a Jindřich Červíček.
Při počtu 12 žáků byla škola uzavřena ve školním roce 1959/60.
Školní budova z roku 1880 dosud stojí, je v soukromém vlastnictví a pomalu chátrá.

(Dle archivních materiálů zpracoval Mgr. Zd. Duffek)

Pozvánky

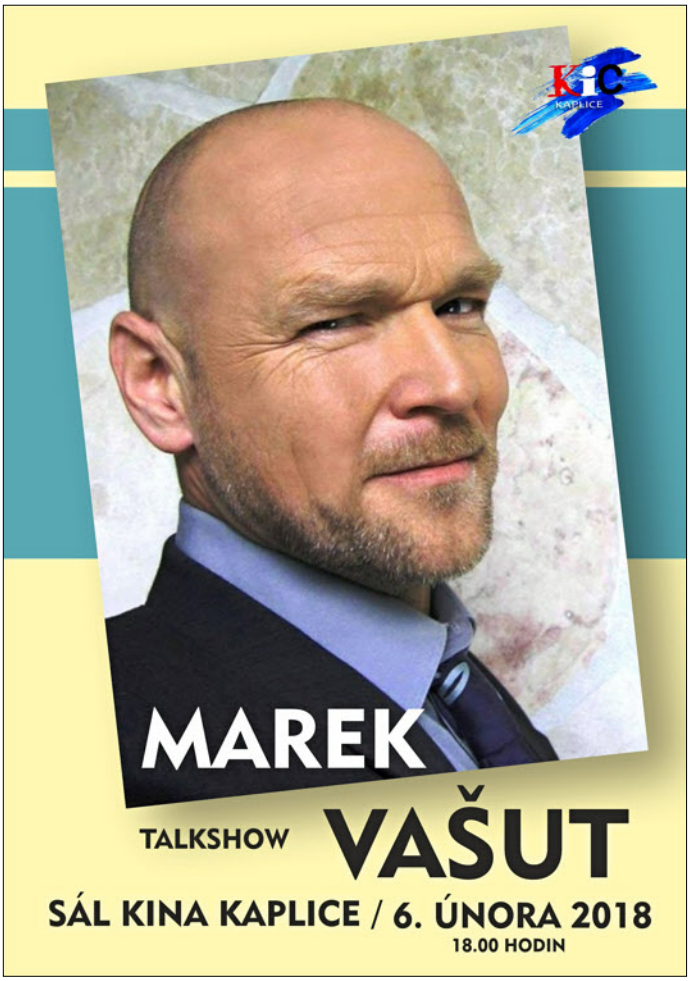

Staročeská koleda

2. března 2019

Setkání koled okolo 17:00 hodiny

na náměstí v Benešově nad Černou.

Taneční zábava na sále v hotelu Černá
hraje kapela pana Koubka

Vstup 30 Kč.

Srdečně zve SDH Benešov nad Černou a Obec Benešov nad Černou

V průběhu dne na náměstí zajištěn stánkový prodej občerstvení.

XII. REPREZENTAČNÍ PLES OBCE BENEŠOV NAD ČERNOU

Ples

HOLLYWOOD

a neb ve víru filmu

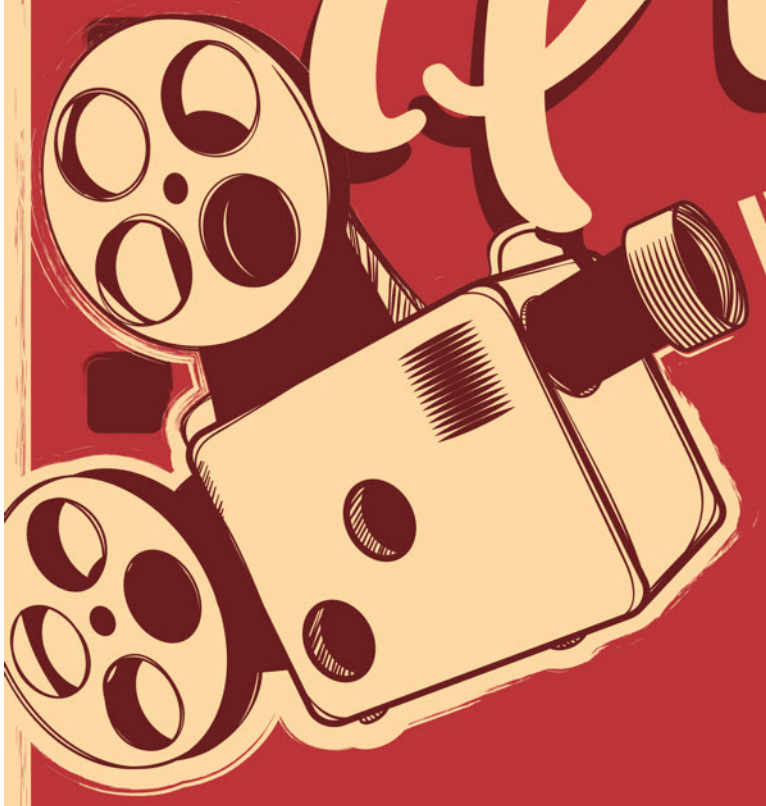

22.2.2019

Sportovní hala,
Benešov nad Černou

Program:

Vystřihovač portrétů

Vzdušná akrobacie

Světový repertoár od skupiny Dreamgirls

FOTOKOUTEK s filmovými rekvizitami

Večeře s překvapením

Večerem bude provázet moderátor Martin Řepa

Hraje:

B QUINTETT

Vstupné / sezení + tombola - 150Kč / stání – 80Kč

Vydavatel: Obec Benešov nad Černou, Benešov nad Černou 126, 382 82, IČ: 00245780, ev.č. MK ČR E 17508.
Uzávěrka příspěvků vždy 20. v měsíci, kontakt: knihovna@benesovnc.cz, starosta@benesovnc.cz. Benešovské Ozvěny v internetové podobě na www.benesovnc.cz
Za původnost, jazykovou a věcnou správnost zveřejněných příspěvků odpovídají autoři.
Příspěvky nemusí vyjadřovat stanovisko redakce nebo OÚ. Redakce si vyhrazuje právo dodaný příspěvek neotisknout. Datum vydání 4.2. 2019